

Vesper zondag 9 juni 2024 Oude Jeroenskerk Noordwijk

HANDELINGEN 8 : 26-40

Gemeente,

Verstaat u wat u leest ? Het bezig zijn met Gods woord, de ‘honger’ ernaar, is niet nieuw. Denkt u maar aan de bijbel- en gesprekskringen die er vele gemeenten worden gehouden. Opmerkelijk is de stadsnaam Gaza (hetgeen ‘schat’ betekent) in combinatie met de beschrijving van de man, die de hele ‘gaza’, de hele schat van de Ethiopische koningin beheert. Ondanks zijn interesse in de Bijbeltekst komt de kamerling uit Ethiopië er echter alléén niet uit bij wat hij in Jesaja leest over het gedeelte over de lijdende dienstknecht des Heren. Filippus moet ‘toetreden’ om het gedeelte uit te leggen om zo uiteindelijk de vraag te horen van zijn reisgenoot of hij gedoopt kan worden. Dode letters kunnen zo opstaan. En ieder mens kan opnieuw geboren worden door de doop in te gaan en op te staan uit het water. Mensen kunnen samen op reis gaan en elkaar wijzen op een weg die begaanbaar is. Wij worden zo gidsen in het donker van de tijd. We blijven dan niet slechts elkaar zien, maar krijgen ook zicht op de Weg, die Jezus ons wijst. Jezus die in het Grieks vaak Ichthus wordt genoemd. Zo heet ook het gedicht van de dichteres Ida Gerhardt dat wij vandaag lezen. Het is uit de bundel Het levend monogram (1955). Een monogram is een figuur van door elkaar gevlochten (begin-)letters van een naam. Hier gaat het om de beginletters van dit woord en die betekenen : Jezus Christus, Gods zoon, Verlosser. Samen vormen deze letters het woord voor Vis, wat als een beknopte belijdenis van het geloof in Christus geldt. In de catacombentijd werd dit codewoord wel als wachtwoord gebruikt.

Het gedicht van Ida Gerhardt spreekt over de vis als teken. Het dichterlijke ik heeft de vis eigenhandig op het drooggevalen strand getrokken. Een simpele voorstelling van het waterdiertje. Maar ook een symbool voor haar dichterschap. De tekening blijft staan totdat ze bij opkomende vloed door het water weer wordt weggewist. In regel 5 (“maar in het water, dat hem nam”) is dat al gebeurd. Het ‘diertje’ is weggezwommen : door het water weggenomen. Dat gebeurde door toedoen van ‘tij en maan’, van het door de maan bepaalde getij. De dichteres noemt dat een geheime trek : het proces onttrekt zich aan onze aandacht en het is ook niet helemaal te beredeneren : het teken verplaatst zich ineens wereldwijd. Dit niet te beredeneren aspect wordt vooral opgeroepen door de slotregel : ‘Hij zal op alle kusten staan’. *Hij* doelt hier op de Persoon die met dit teken wordt aangeduid. De gestalte van de Levende Heer verscheen, blijkens het paasverhaal van Johannes, immers onverwachts op het strand. Zo zal Hij blijven verschijnen, aan wie Hem weten te herkennen. Verstaat u wat gij leest ? Filippus en de kamerling, de dichteres en haar Verlosser, samen gaan zij op reis in dit leven. Met aan óns de uitnodiging om mee te gaan op die hoopvolle reis.

AMEN.

GEDICHT

IXΘΥΣ (Ichthus-Vis)

De vis, getrokken door mijn hand
en èven vrij nog van de golven,
zal straks gewist zijn van het strand
en door de grote vloed bedolven.
Maar in het water, dat hem nam
zwemt levende het Monogram.
Geheime trek van tij en maan:
Hij zal op alle kusten staan.

Ida Gerhardt (1905-1997), Verzamelde Gedichten

Thema : Ga mee – Samen op reis.